

τότατον, καὶ ἡ Καρολίνα ἀνεύρεν ἐν αὐτῷ τὴν στοργήν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, αἵτινες τῇ ἐφάντησαν ἀμυδραὶ μόλις ἐν ἀρχῇ τῆς συνομιλίας τῶν. Οἱ ὄφθαλμοὶ τοῦ μαρκησίου εἶχον τὸ ὑπερψυκὸν ἔκεινο κάλλος, τὸ πηγάζον ἐκ φλογερᾶς ψυχῆς καὶ ἀγνότητος διανοημάτων. Ἡτο δὲ τὸ βλέμμα του ἡ μόνη αὐτοῦ ψυχικὴ ἐκδήλωσις, ἣν δὲν κατώρθου νὰ παραλύῃ ἡ δεῖλιξ του. Ἡ Καρολίνα τὸ εἶχεν ἐντιμήσει, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐτάραττεν οὔτε ἀνησύχει αὐτὸν ἡ γλώσσα τῶν διευγράντων ἔκεινων ὄφθαλμῶν, οὓς ἡρώτα πολλάκις ὡς γνώμονα τοῦ ἥθους καὶ τῶν πράξεων αὐτῆς.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ τηλέφωνον, ὁ τηλέγραφος καὶ ἡ ἐπιστολογραφία. — Τηλεγραφικὴ μεταβίθασις ἰδιογράφων ἐπιστολῶν. — Οἱ Πτυρίσιοι εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ώρας τοῦ Λονδίνου. — Οἱ ὑπόγειοι πτερυματικοὶ σωλῆνες πρὸς μεταφορὰν ἐπιστολῶν καὶ ἡ λειτουργία αὐτῶν. — Τὸ ἐπιστολὴν τοῦ πατέρα την ταχυδρομικὸν τοῦτο σύστημα. — Μεταφορὰ τοῦ ἀέρος τῆς ἔξοχῆς καὶ τῆς ποντίάδος αὔρας εἰς τὰς μεγάλας πόλεις δι' ὑπογείων πτερυματικῶν σωλήνων. — Ἡ ἐπιστήμη καὶ αἱ ἐφεύρεσις αὐτῆς πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑγειῶν συνθηκῶν καὶ παράτασιν τῆς διαρκείας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. — Μικρὰ περίεργος στατιστικὴ μηχροβίτητος.

Ἐν τῷ προγονούμενῷ ἡμῶν *Χρονικῷ* ἐπραγματεύθημεν ἐν γένει περὶ τοῦ τηλεφάρου, τῆς νέας ταύτης ἐφεύρεσεως τῆς πρωρισμένης ἵστως γι' ἐπισκιάσῃ τὸν τηλέγραφο, τὸ πεπαλαιωμένον πλέον τοῦτο θαυμα τοῦ ΙΘ' αἰώνος. Καὶ διὰ τοῦ μὲν καὶ διὰ τοῦ δὲ μεταδίδονται σήμερον καὶ ἀνταλλάσσονται ἐν ἀκαρεῖ αἱ ιδέαι τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐν τούτοις καὶ παρὰ τοὺς δύο τούτους δεινοὺς ἀντιπάλους αἱ ἐπιστολαὶ — τὸ γλυκύτερον καὶ προσφιλέστερον ὅργανον τῶν ἐνδοτέρων τοῦ βίου ἡμῶν σχέσεων, διὰ τοῦ ὅποιον ἀποκαλύπτομεν εὐχαριστώς πάντας τοὺς διαλογισμούς μας ἢ ὀλόκληρον... τὴν καρδίαν μας — αἱ ἐπιστολαὶ κατὰ μυριάδας δὲν παύουσιν οὐχ ἡττον νὰ διασταυρῶσι καὶ ἐκάστην τὰς ἀπεράντους ἔκτασεις γῆς τε καὶ θαλάσσης καὶ νὰ φέρωσι μαχρὰν ἐφοράσεις καὶ διαχύσεις αἰσθημάτων, συγκινήσεις οἰκογενειακὰς ἢ ἀγγελίας ἐνδιαφερούσας, μετ' ἀγνίας πολλάκις ἀναμενομένας.

**

Ἐπί τινα χρόνον μετὰ τὰς ἐφεύρεσις τοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ τηλεφώνου ἐνόμισαν, ὅτι ἡ ἐπιστολογραφία λαμβάνει δι' αὐτῶν κατίριον τραῦμα καὶ καταστρέφεται διὰ παντός. Ἄλλ' ἐσφαλμένοι ὑπῆρχαν οἱ ὑπολογισμοὶ οὕτοι, καθόσον παραπλεύρως τῆς μεγίστης ἀναπτύξεως τῶν δύο τούτων ταχέων μέσων τῆς διανοητικῆς ἐπικοινω-

νίας τὰ ταχυδρομεῖα καθ' ἐκάστην ἐπίσης πολλαὶ λαπτασιάζονται καὶ ἀναπτύσσονται γιγαντιαῖς, καθ' ὃσον βεβαίως οὐδέποτε ἐν τηλεγράφημα. Θὰ δυνηθῇ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν μιᾶς ἐπιστολῆς· καὶ ὑπάρχουσι πλεῖσται περιστάσεις, καθ' ἃς μίχ φιλόρρων ἐπιστολὴ ἀξίζει περισσότερον μυρίων ἔηρων καὶ ισχυῶν τηλεγραφημάτων τῆς στιγμῆς...

Καὶ ἐπούτοις αἱ ἐπιστολαὶ σήμερον ἔτι, παρὰ πᾶσαν τὴν ἐκπληκτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς παντοιοτέρου ταχείας ἐπικοινωνίας, ἀπαιτοῦσι τόσας ὥρας ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνονται. Τόσαι ὥραι! σήμερον, ὅτε ὁ χρόνος εἶναι πολύτιμος καὶ ὑπολογίζεται κατὰ δευτερόλεπτα!...

**

Εύτυχώς ὅμως ἴδου, ὅτι μήχανικός τις Γάλλος ὄνοματι Berlier προτείνει νὰ συντομεύσῃ εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν τὸν χρόνον τῆς μεταβίβασεως τῶν ἐπιστολῶν. Ἐκ Παρισίων ἡ ἐπιστολὴ ἀναχωροῦσα διὰ τοῦ προτεινούμένου συστήματος τοῦ Berlier, θὰ φάνη εἰς Λονδίνον μετὰ 1 ὥραν, εἰς Μασσαλίαν δὲ μετὰ 2 περίπου ώρας! Τὸ σύστημα ἄλλως τε τοῦτο τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ Berlier δὲν εἶναι ὅλως γέον, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ λειτουργεῖ ἀπό τίνος χρόνου διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπιστολῶν ἐντὸς τῶν πλείστων μεγαλοπόλεων καὶ ιδίᾳ εἰς Παρισίους.

Καὶ ἄλλοτε ἐν τοῖς *Χρονικοῖς* ἥμωρ ἐκ Παρισίων, προκειμένου περὶ δημιουργίας ἐν τῇ πόλει ἐκείνη μικροῦ ταχυδρομικοῦ ὑπογείου σιδηροδρομίσκου πρωρισμένου ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ταχείαν μεταφορὰν τῶν ἐπιστολῶν, περιεγράψαμεν τὸ ὑπάρχον ἐν Παρισίοις καὶ λειτουργοῦν πρὸ πολλοῦ χρόνου μέσον ταχυτάτης μεταφορᾶς τῶν ἐπιστολῶν διὰ πτερυματικῶν ὑπογείων σωλήνων...

Τὰ διάφορα ἀπομεμαρυσμένα σημεῖα τῆς εὐρείας πόλεως τῶν Παρισίων συνδέονται ἀλλήλοις διὰ συμπλέγματος τοιούτων ὑπογείων μεταλλίνων σωλήνων, ἐν οἷς διὰ καταλλήλων μηχανῶν δίναται νὰ συμπυκνοῦται ἡ ἀραιοῦται ὁ ἐμπειρεχόμενος ἀηρ. Κύλινδρος κενὸς πληρούμενος ἐπιστολῶν, αὐτὸς δὲ πληρῶν δίκην ἐμβόλου ἀκριβῶς τὴν χωρητικότητα τῶν σωλήνων ὠθεῖται εὐχερῶς καὶ διοισθαίνει ἐντὸς τῶν σωλήνων μετὰ μεγίστης ταχύτητος ἐκ τοῦ ἐνός σταθμοῦ πρὸ τὸν ἔτερον ὑπὸ τῆς τάσεως τοῦ διπισθενὸς αὐτοῦ ἀηρού διὰ καταλλήλων μηχανῶν εὑρηται ἀραιωμένος. Ο κύλινδρος δὲ οὗτος ταξιδεύων ἐντὸς τῶν σωλήνων φέρει ἀμάξι ἐν τῇ κοιλότητι αὐτοῦ ἐλαφρὸν ἐπιστολάριον, ἀτινα μόλις ἀφικνούμενα εἰς τὸν προσήκοντα σταθμὸν παρευθύνειν ταχέων ταχέων μέσων τῆς διανοητικῆς ἐπικοινω-

νίας τὰ ταχυδρομεῖα καθ' ἐκάστην ἐπίσης πολλαὶ λαπτασιάζονται καὶ ἀναπτύσσονται γιγαντιαῖς, καθ' ὃσον βεβαίως οὐδέποτε ἐν τηλεγράφημα. Θὰ δυνηθῇ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν μιᾶς ἐπιστολῆς· καὶ ὑπάρχουσι πλεῖσται περιστάσεις, καθ' ἃς μίχ φιλόρρων ἐπιστολὴ ἀξίζει περισσότερον μυρίων ἔηρων καὶ ισχυῶν τηλεγραφημάτων τῆς στιγμῆς...

Τὸ εὐφύες καὶ λίαν πρόσφορον τοῦτο σύστημα,

ὅπερ πρὸ πολλοῦ χρόνου εἶνε ἐν χρήσει εἰς Παρισίους, καὶ οὐτινος τὰς λαμπρὰς ωφελεῖας καὶ ἡμές πολλάκις ἔχρησιμοποιήσαμεν ἔκει, σήμερον ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰ περίγωρα, ὃν τὰ πλεῖστα συνδέονται ἀπό τινος πρὸς τὴν πόλιν διὰ τῶν πνευματικῶν αὐτῶν σωλήνων.

**

Τὸ σύστημα δὲ τοῦτο καὶ ὁ μηχανικὸς Berlier μελετήσας καλῶς ἐπρότεινε νὰ ἐπεκτείνῃ διὰ τὴν ταχίστην συγκοινωνίαν καὶ μεγάλων ἀποστάσεων. 'Εζήτασε δὲ ἐπισταμένως καὶ εὑρεν ὅτι οὐδόλως εἶνε ἀπραγματοποίητος τοιαύτη ἐπιχείρησις, καθ' ὃσον οὐ μόνον ὑπελόγισε τὰ ἔξοδα, ἀτινα θὰ καλύπτωνται καλλιστα ἐκ τῶν ἐσόδων, ἀλλὰ καὶ ἐθεβαιώθη περὶ τῆς ἀπροσκόπου καὶ κανονικῆς λειτουργίας τοῦ ἔργου.

Ἡ μεγάλη ἀπόστασις τῶν δύο μεγαλοπόλεων οὐδὲν παρέχει πρόσκομμα εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν πνευματικῶν σωλήνων. Μία ἀπλούστατη μικρὰ κινητήριος μηχανὴ δυνάμεως δύο μόνον ἵππων θὰ δύναται εὐχερῶς ν' ἀραιοῦ τὸν ἐντὸς τοῦ μακροῦ σωλήνος ἀέρα. Θέλουσι δὲ τεθῇ δύο πνευματικοὶ σωλήνες μεταξὺ Παρισίων καὶ Λογδίνου εἰς διὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ ἔτερος παραπλεύρως τοῦ πρώτου διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀλληλογραφίας. Καθ' ὃδόν, ἐννοεῖται, εἰς τὰς ἐπισημοτέρας τῶν πόλεων, δι' ὧν θὰ διέρχωνται οἱ σωλήνες, θέλουσιν ιδρυθῆ σταθμοὶ χρησιμοποιοῦντες καὶ δι' ἔκτους τὴν ταχυδρομικὴν λειτουργίαν τῶν σωλήνων.

"Ἐκαστος κύλινδρος μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ δέματος τῶν ἐπιστολῶν θὰ ἔχῃ βάρος δέκα χιλιογράμμων. Θὰ φθήνῃ δὲ εἰς Λογδίνον μετὰ μίαν ὥραν περίπου οὐχ ἡττον θὰ εἴνε δύνατὸν ἐντὸς τῶν σωλήνων ἀλλεπαλλήλως ν' ἀποστέλλωνται τοιοῦτοι κύλινδροι κατὰ πᾶν δέκατον λεπτὸν τῆς ὥρας εἰς τρόπον, ὥστε νὰ διατηρηταὶ συνεχῆς, οὕτως εἰπεῖν, μεταβίβασις ἐπιστολῶν. Τοιουτοτρόπως Παρισινός γράφων εἰς Λογδίνον μετὰ 3 ή 4 ὥρας θὰ δύναται νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς του!"

**

Διὰ δαπάνης 34 ἑκατομμυρίων φράγκων ἡ λαμπρὰ αὕτη ἐπιχείρησις συντελεῖται ὑπελογίσθη δέ, ὅτι διὰ τέλους μόνον εἰκοσιπέντε λεπτῶν ἐπὶ ἑκάστης ἐπιστολῆς 15 γραμμαρίων, ἐκαστος ἀποστελλόμενος κύλινδρος θέλει ἀποφέρει κέρδος καθαρὸν 19 φρ. καὶ $\frac{55}{100}$ κατ' ἔτος δὲ δι' ἀποστολὴν ἐν δλω 84,400 κυλίνδρων θέλει μένει καθαρὸν κέρδος 1,671,200 φράγκων. Ἐπιχείρησις ἐπικερδῆς ἀμα καὶ ωφέλιμος. Ὄποιαν δὲ πρόσδον θέλει ἐγκυνίσει εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν! Διὰ τηλεγραφικῆς περίπου ταχύτητος θὰ μεταφέρωνται ιδιόγραφοι ἐπιστολαὶ διὰ πολλῶν

μικροτέρας δαπάνης καὶ χωρὶς ποτε τὸ περιεχόμενον νὰ τίθηται εἰς τὴν διάκρισιν τῆς ἀκριτούμθου πολλάκις ἔχεμυθιας τῶν τηλεγραφικῶν ὑπακλήλων.

'Η ἐπιχείρησις αὔτη ἐπιτυγχάνουσα ἐνταῦθα θέλει ἐπεκταθῆ τάχιστα εἰς τὸν ταχυδρομικὸν σύνδεσμον πάντων τῶν ἔθνων καὶ προώρισται νὰ φέρη πάλιν μέγιστα ἡγαθὰ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

**

'Ἐν μέσῳ τῆς ζωηρᾶς καὶ ἀκαταπαύστου προδευτικῆς ἐργασίας τὰ πάντα φίνονται σήμερον δυνατὰ γενέσθαι καὶ πόσα πράγματα ἀτινα μέχρι τῆς θέσης ἐνομίζοντο ἀδύνατα, σήμερον εἶνε πραγματικότης. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ φανῇ τολμηρὸν καὶ τὸ νῦν ἀνακοινούμενον ὅτι δὲν ἀπέχει ἕσως πολὺ ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν θὰ ἐπιτύχωμεν νὰ μεταφέρωμεν εὐχερῶς τὴν ἔξοχὴν εἰς τὰς πόλεις. Ναι! οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, τῶν μεγάλων αὐτῶν ἐστιῶν τῶν νοσηρῶν καὶ δηλητηριώδων ἀναθυμιάσεων καὶ μιασμάτων, δὲν θέλουσι στερεῖσθαι καὶ αὐτοὶ τοῦ καθαροῦ ἀέρος τῶν ἔξοχῶν, οὕτε τοῦ ἰωδιούχου θαλασσίου ἀέρος.

Τοῦτο τούλαχιστον ὑπόσχεται ἡμῖν ἔτερος Γάλλος ἐπιχειρηματίας ὁ Delore, ὅστις — ὑπὲρ πᾶν ἄλλο γνωρίζων καλῶς, ὅτι ὁ ἀνθρωπός δὲρ ζῆ μόρον ἐκ τοῦ ἀρτου καὶ τοῦ κρέατος, ἀλλ' ἐπίσης ζῆ καὶ ἐκ τοῦ ἀέρος, — ἐπρότεινε πρό τινος μόλις διὰ τῶν πνευματικῶν αὐτῶν σωλήνων καὶ διὰ καταλλήλων ἀεραντλιῶν νὰ μεταφέρῃ καὶ διασκορπίῃ εἰς δῆλας τὰς δόδους τῶν Παρισίων ἀέρα καθαρὸν καὶ ὑγιεινὸν φέροντα τὸ βαλσαμῶδες καὶ τονωτικὸν ἔρωμα τοῦ θύμου καὶ τῆς ἐλάτης τῆς ἔξοχῆς, ἢ τὴν ζωογόνον δροσερότητα τῆς ποντιακὸς αὔρας.

**

Λαμπρὸν ἄμα καὶ φιλάνθρωπον σχέδιον, τοῦ δόποιον οὕτως ἢ ἄλλως ὁ σκοπὸς δὲν θέλει, νομίζομεν, βραδύνει νὰ ἐκπληρωθῇ σήμερον μάλιστα, ὅτε ἥρξατο ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων νὰ μετατάξται μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἢ ὃσον οἶόν τε ὑγιεινὴ καθαριότης τῶν πόλεων καὶ νὰ ἐπινοῶνται μυρίαι ἐφευρέσεις ἐναντίον πληθύος νοσοποιῶν αἰτίων βραχυνόντων μεγάλως τὴν φυσικὴν διάρκειαν τοῦ βίου τῶν ἐν ταῖς πόλεσι διαβιούντων.

Πρό τινων ἔτι ἐτῶν, περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰώνος, ὅτε αἱ γνώσεις τῆς ὑγιεινῆς ἦσαν λίαν πειραισμέναι, ὁ μέσος δρός τοῦ βίου ἦτο 30 ἔτη περίπου, καὶ σήμερον, ὅτε τὰ παραγγέλματα τῆς ὑγιεινῆς ἐκτιμῶνται ὑπερβαλλόντως, ὁ μέσος δρός ἀνήλθεν εἰς 40 καὶ πλέον ἔτη!

Κατὰ τὸν διάστημον Γάλλον φυσιολόγον Flourens πραγματεύθεντα περὶ τῆς διάρκειας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς 1) ἡ μέση διάρκεια τοῦ βίου εἶνε κατὰ τὸν παρόντα αἰώνα ἐν Εὐρώπῃ 36—40 ἔτῶν. 2) ἡ συνήθης δὲ διάρκεια εἶνε περίπου

7^ο έτῶν· 3) ή ἀσυνήθης καὶ ἀνώμαλος διάρκεια εἶναι περίπου ἑνὸς καὶ ἡμίσεος αἰῶνος· καὶ 4) ή φυσικὴ διάρκεια τῆς ζωῆς δὲν εἴτε μικροτέρα τῶν 100 ἔτῶν.

"Ωστε κατὰ τὸν ἐπιστήμονα τοῦτον πᾶς τις ὄφειλει, σωφρόνως καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγείας ζῶν, νὰ συμπληρώσῃ, ἐάν μὴ ἐπισυμβῇ τι αὐτῷ αἰφνις ἀπευκταῖον, τὴν ἔκαποντας τετρίδα αὐτοῦ. 'Αλλ' ἀτυχῶς οὐ δέδοται τοῖς πᾶσι τὸ εὔτύχημα τοῦτο. Βεβαίως οὐδεὶς ἔξι ἡμῶν ἥθελε ποτὲ δύσαρετηθῆ ἐάν ἡδύνατο νὰ διέλθῃ ἥσυχος τὸν μακρὸν αὐτοῦ αἰῶνα τῆς ὑπάρξεως, πλὴν ἀτυχῶς κατατρυχόμεθα ὑπὸ μυρίων δεινῶν, πρὸ τῶν δοπιών συνήθως ὑποκύπτομεν πρὶν ἢ ἔτι δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ φυσικὸν αὐτὸν τέρμα τῆς ἐπιγείου ὁδοιπορίας μας.

**

'Ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἄλλοι — καὶ οὗτοι εἰσὶν ἀτυχῶς ὄλγιστοι — οἵτινες ἀκμαῖοι χαιρετῶσι τὴν ἀνατολὴν καὶ δευτέρου δὲ ἔαυτοὺς αἰῶνος! Πολλῶν τοιούτων μακροβίων δὲ βίος περιγράφει ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων· ηδὲ ἴστορια ἐπίσης ἀναφέρει διαφόρους τοιούτους.

'Ο Hongo πρόξενος τῆς Βενετίας ἐν Σμύρνῃ ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 115 ἔτῶν ἐνυμφεύθη πεντάκις καὶ ἀπέκτησε 49 τέκνα· εἰς ἡλικίαν δὲ 100 ἔτῶν ἔσχε νέαν ὁδοντοφυῖαν καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνεψύησαν ἐπ̄ νέου· η ἴστορία ἔνταῦθα δὲν ἀναφέρει ἀν τοὺς ὁδόντας ἐφύτευσεν ἐπιδέξιός τις ὁδοντοϊατρός, τὰς δὲ τρίχας ἐπιτίθειος τοῦ συρμοῦ κομψωτής! "Επερος" Αγγλος, εὐτυχέστερος οὗτος, ἀναφέρεται ζῆσας ἐπὶ 169 ἔτη· ἐγεννήθη τῷ 1483 καὶ ἀπεβίωσε τῷ 1652· εἶδε βασιλεύσαντας τοῦ ἔθνους του δέκα μονάρχας· τὸ περίεργον δὲ εἶναι, ὅτι ἐν ἡλικίᾳ 101 ἔτῶν ἐπιμωρήθη ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς πατρίδος του, ως μετὰ νεαρᾶς τινος κόρης λάθρα... τεκνοποιήσας!

Κατά τινα στατιστικὴν τοῦ "Αγγλου Easton κατατιθεῖσαν ἐκ μόνων τῶν δημοσιευθέντων κατὰ καιροὺς θανάτων:

1311 ἄτομα ἀπέθανον ἐν ἡλικίᾳ	100—110	ἔτην
277 "	110—120	"
84 "	120—130	"
26 "	130—140	"
7 "	140—150	"
3 "	150—160	"
2 "	160—170	"
4 "	170—185	"

Κατ' ἄλλην δὲ στατιστικὴν Γερμανοῦ τίνος:

1000 ἄτομα ἔζησαν	100—110	ἔτη
60 "	110—120	"
29 "	120—130	"
15 "	130—140	"
6 "	140—150	"
1 "	169	"

**

Διὰ τὴν μακροχρόνιον τοῦ βίου διατήρησιν πλείστοι παράγοντες συντελοῦσιν ἔκτὸς τῆς ἰδίας τοῦ ὄργανισμοῦ κατασκευῆς καὶ τῶν περίβαλλουσῶν κλιματικῶν καὶ ἄλλων μετεωρολογικῶν συνθηκῶν, συντελεῖ ἔτι καὶ διὰ τρόπος τοῦ ζῆν τῶν ἀτόμων αὐτῶν ἀναλόγως τῶν ἔξεων καὶ τῶν ἀπατήσεων τῆς κοινωνίας, ἵνα ἀποτελοῦσι μέρος. Συνήθως ὅμως η μακροβιότης πολὺ συχνότερον ἀπαντᾶ εἰς ἔξοχας, ὅπου δὲ βίος εἶναι ἀπλούστερος, αἱ δὲ λοιπαὶ ἔξωτερικαὶ συνθῆκαι πολλῷ ἀνώτεραι καὶ καλλίτεραι ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν ἢ ἐν ταῖς πόλεσιν.

Τὰ ἐπαγγέλματα καὶ αἱ καθημεριναὶ τῶν ἀτόμων ἀσχολίαι ἔξασκοῦσι μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν μακροβιότηταν· οἱ κληρικοί, οἱ ὑπὸ οὐδεμιᾶς σπουδαῖς καὶ ἐπιμόχθου βιωτικῆς μερίμνης συνήθως κατατρυχόμενοι, ἔχουσι πάντων τὰς μεγαλειτέρας ἐλπίδας μακροβιότητος· εἰτα ἔρχονται κατὰ τάξιν οἱ γεωργοί, οἱ ἐμπορευόμενοί, οἱ στρατιωτικοί, οἱ δικηγόροι, οἱ καλλιτέχναι, οἱ διδάσκαλοι, καὶ ὕστατοι ὅλων οἱ ἱατροί, οἱ γενναῖοι οὗτοι καὶ φιλάνθρωποι στρατιώται τῆς ἐπιστήμης οἱ φείροντες τὴν ὑγείαν των ἐν ταῖς καθημεριναῖς αὐτῶν ὅπως σωσταίς προσπαθείας, ὅπως σώσωσι καὶ παρατείνωσιν, ὅσον οἷόν τε, τὸν βίον τῶν διμοίων των, οἱ ἔκουσίως καὶ ἀξιεπαίνως ἐκτιθέμενοι ἐν τῇ καθημερινῇ ἐνασκήσει τῆς ἐπιστήμης των εἰς παντοίους κινδύνους μεταδοτικῶν νοσημάτων, οἱ ἀκόνως ἐργασθέντες καὶ μοχθήσαντες ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ὅπως ἀποκτήσωσιν ἐν διπλωματίονα ὑπαρκούσιν οὐδὲν ἡττον ἢ πρὸς ἀληθῆ καταδίκην ισοβίων καταναγκαστικῶν ἔργων.

**

"Άλλη ἀτυχῶς μεγάλη κοινωνικὴ τάξις, παρέχουσα προώρως πολλὰ θύματα, εἶναι ἡ τῶν ἔργατων μεγαλοπόλεων, οἵτινες ἐν μέσῳ παντοίων στερήσεων ἐργάζονται εἰς μέρη πολλάκις ἀκάθαρτα καὶ ἀποδίδοντα μυρίας δηλητηριώδεις ἀναθυμιάσεις· ιδίως μάλιστα οἱ ἐργαζόμενοι οὐσίας ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν, ως λ. χ. τὸν μόλυβδον, τὸν ὑδράργυρον καλπ.

Σήμερον ὅμως εὐτυχῶς, δέ τις αἱ γνώσεις τῆς ὑγεινῆς διαδίδονται παρὰ τῷ λαῷ, δέ τις διδεται μεγίστη προσοχὴ ὑπὸ τε τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων εἰς τὴν δημοσίαν ὑγειεινὴν καὶ τὴν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγεινῆς κατασκευὴν τῶν πόλεων, θαθμηδὸν ἢ μέση διάρκεια τοῦ βίου ἐν ταῖς πόλεσιν δημιουργοῖς αὐξάνει εἰς βαθὺδὸν λίαν εὐχάριστον.

Εἶναι δὲ ἐπομένως ἴκανῶς εὐχάριστος καὶ ἡ μετ' ὀλίγον μέλλουσα ἐφαρμογὴ τοῦ προτεινομένου ὑπὸ τοῦ Delore συστήματος ἀερισμοῦ των πόλεων, διερεύπειρασται νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς πνεύμονας ιδίως τῆς τάξεως τῶν ἔργατων τῶν πόλεων καθαρὸν τῆς ἔξοχῆς ἀέρα, διαβιούντων γάνη καὶ διεξαγόντων τὰ ἐπίπονα καὶ ἐπιβλαβῆ πολλάκις

εἰς τὴν ὑγείκην ἔργα τῶν ἐν μέσῳ ῥυπαρῶν καὶ ἀκαθάρτων συνοικιῶν καὶ νοσηρῶν ἀναθυμιάσεων.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ

Η ΥΓΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

[Ἐκ τῶν τοῦ Ἰταλοῦ Paolo Mantegazza]

Συνέχεια· ἵδε σελ. 317.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τὸ ἔριον εἶνε τὸ ἄριστον τῶν ὑφασμάτων. Κακὸς ἀγωγὸς καὶ καλὸς ἀκτινοβόλεις τοῦ θερμαντικοῦ, πορῶδες, διεγερτικὸν τῆς τριχοειδοῦς κυκλοφορίας τοῦ δέρματος, κατάλληλον πρὸς κατασκευὴν ὑφασμάτων ἐλαφρῶν, τὸ ἔριον κατέχει πάντα τὰ πλεονεκτήματα ἀξιολόγου ἐνδύματος.

Μὴ φοβεῖσθε νὰ συνειθίσετε εἰς ὑπερβολικὴν ἀβρότητα διαίτης. Μεταχειρίζεσθε πάντοτε, νέοι καὶ γέροντες, περιπόδια ἐξ ἔριον τὸν χειμῶνα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος. Φέρετε ἐσωτερικῶς τὴν φλανέλλαν ἐπὶ τέσσαρας ἢ ἐπὶ ἑξ μῆνας.

Ἐὰν εἰσθε ἀδύνατοι ἢ διατεθειμένοι εἰς ἀρρωστίαν τοῦ στήθους, φέρετε τὴν φλανέλλαν καὶ τὸ θέρος, ἀλλ᾽ ἐλαφροτέραν.

Ἐὰν ἔχετε ἐπιδερμίδα ὑπερβολικῶς εὐερέθιστον εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔριον ἐπαφήν, φέρετε τὴν φλανέλλαν ἐπὶ βαμβακεροῦ ὑπενδύτου, ἀλλὰ προτιμότερον εἶνε νὰ συνειθίσετε αὐτήν.

Ἡ συνήθης χρῆτις τῆς φλανέλλας ἀρκεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅπως ὑπερασπίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ συχνῶν ψυχράνσεων καὶ ρευματισμῶν, καὶ προστατεύσῃ ἀπὸ τῆς φθίσεως πολύτιμον ὑπαρξίαν. Πιθανώς οἱ Ῥωμαῖοι ἔπασχον ὀλιγώτερον ἡμῶν ὑπὸ τοῦ μιάσματος τῆς Ῥώμης (malaria), διότι ἔφερον πάντοτε ἔριούχα ἐνδύματα.

Διαρκοῦντος μεγάλου πολέμου ἐν ταῖς Ἡγωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, ὁ ἰατρὸς Rush παρετήρησεν, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ φοροῦντες ἐπὶ τοῦ δέρματος τὴν φλανέλλαν, ἡσαν πολὺ σπανιώτερον τῶν ἄλλων ἀρρωστῶν.

Οἱ ἰατροὶ Ballingall παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν εἰς Ἰσπανίαν ἐκστρατείαν, τὰ στρατεύματα ὅσα ἐφόρουν ἔριούχα ἐνδύματα, εἶχον τὸν ὄλιγώτερον ἀριθμὸν τῶν ἀρρωστῶν.

Οἱ πλοιαρχοὶ Murray, ἀφοῦ διέτρψε ὅδον ἐπὶ μετὰ τοῦ πλοίου του ἐν τοῖς πάγοις τοῦ Λαβραδόρ, διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς τὰς Ἀντίλλας νῆσους. Προσέθεσε τότε εἰς τὰ ἐνδύματα ἐνὸς ἐκά-

στου ναύτου, δύο ζεύγη ἐσωθράκων καὶ ὑποκαμίσων ἐκ φλανέλλας. Καθ' ἐκάστην δὲ ἐπειθεώρει προσεκτικῶς, ὅπως βεβαιωθῇ, ὅτι τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἔφερε τὰ ἔριούχα ταῦτα ἐνδύματα. Οἱ ἀνδρες οὗτοι δὲν ἐνόσουν διατί ἐπρεπεν ἥδη νὰ ἐνδύωνται θερμότερον, ἐνῷ μετέβαινον ἀπὸ τῶν πάγων τοῦ πόλου εἰς τὸν ἥλιον τῶν τροπικῶν. Ἐλλ' ὁ πλοιαρχὸς Murray ἥδιαφόρει περὶ τῶν σκέψεων τούτων.

Ἐν τούτοις ἀνεχώρησε μὲ πλήρωμα 150 ἀνδρῶν, ἐπεικέφθη σχεδὸν ὅλας τὰς νήσους τῆς Ἀμερικῆς καὶ τινας λιμένας τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε ἔνα ἄνθρωπον, καίτοι διῆλθεν ὅλους τοὺς κινδύνους τῆς ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο ἀντίθετον κλίμα μεταβάσεως.

Οἱ ἰατρὸς Hope ἐσυνειθίζει νὰ ἐρωτᾷ πάντοτε τοὺς ἀρρώστους αὐτοῦ τοὺς πάσχοντας ἐκ πνευμονίας, ἐκ πλευρίτιδος, ἢ ἐξ ὀξείου ρευματισμοῦ, ἐὰν οὗτοι εἶχον τὴν φλανέλλαν συνήθειαν νὰ φορῶσι φλανέλλαν. Βεβαιοὶ δέ, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀρρώστων τούτων ἀπεκρίνοντο, ὅτι δὲν ἐφόρουν αὐτήν.

Ἐπιτραπήτω μοι μετὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, νὰ προσθέσω γεγονὸς ἐξ αὐτοψίας γνωστὸν εἰς ἐμέ.

Πρὸ καιροῦ ὅχι μακροῦ οἱ χωρικοὶ μας τοῦ Lago Maggiore, μόλις ἥρχετο ὁ ὀκτώβριος, ἐνεδύοντο ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν διὰ κνανῶν ἐνδυμάτων ἐξ ἔριούγου ύφασματος ὑπὸ αὐτῶν ύφαινομένου. Ἡσαν δὲ ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ των ταῦτη μᾶλλον κωμικοὶ ἢ ωραῖοι. Ἐλλ' ἥδη ἐνδύονται διὰ λινοβάμβακος καὶ δι' ἄλλων ύφασμάτων μᾶλλον βαμβακερῶν ἢ ἔριούχων. "Ολοι οἱ ἰατροὶ συμφωνοῦσι, ὅτι ἡ φθίσις καὶ αἱ ὀξεῖαι στηθικαὶ ἀρρωστίαι ηὔξησαν μεγάλως μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ χωρικῶν. Εἴνε δὲ βέβαιον, ὅτι ἡ ἐλλειψὶς τοῦ ἔριον συνετέλεσεν εἰς τὸ γεγονός τούτο.

Εἶχε λοιπὸν δίκαιον ὁ Σαιξπῆρος λέγων «Εἰδός τι μαγικῆς δυνάμεως ἔροικεῖ εἰς τὴν φλανέλλαν.»

"Οχι ἀπὸ οἰκονομίαν, μὲ λέγετε σεῖς, ὅχι διὰ τὸν συρμόν, περιμένομεν τὰ δριμύτερα ψύχη, ὅπως φορέσωμεν τὸν ἔριούχον χιτωνισκὸν ἢ τὴν φλανέλλαν, ἀλλὰ διότι δὲν θέλομεν νὰ γείνωμεν παρὰ πολὺ εὔπαθεῖς.

Δίδομεν εἰς τὰ τέκνα μας χιτωνίσκους βαμβακερούς καὶ ὅχι ἔριούχους, ὅπως ἀσκήσωμεν αὐτὰ εἰς τὰς κακοκαιρίας, ὅπως καταστήσωμεν αὐτὰ εὐρωστότερα.

Πρόληψις τοῦτο, πρόληψις, ἐλεεινὴ πρόληψις!

Διότι προτιμότερον πολὺ εἶνε ν' ἀντιτασσώμεθα πρὸς τὴν θρογήν καὶ τὰς χιόνας μὲ τὸ σῶμα καλῶς κεκαλυμμένον, ἢ νὰ μιμώμεθα δῆθιν